

Sygnatura akt I 1 Ca 82/14

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 28-03-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie, I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący Sędzia SO Iwona Złoty

Sędzia SO Ewa Kozłowska

Sędzia SO Aleksandra Bolczyk - spr.

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Radziemska

po rozpoznaniu w dniu 28-03-2014 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko (...) w N. działający przez Oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 20 grudnia 2013r. sygn. akt I C 1983/12

I. Zmienia zaskarżony wyrok i nadaje mu następujące brzmienie:

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 856,94 zł ( osiemset pięćdziesiąt sześć złotych 94/100 ) z ustawowymi odsetkami :

- od kwoty 721,64 zł od dnia 21 kwietnia 2012r do dnia zapłaty,

- od kwoty 135,30 zł od dnia 30 listopada 2012r do dnia zapłaty,

2.Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

3.Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 195,94 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

4.Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa ( Sądu Rejonowego w Koninie) od powoda kwotę 134,35 zł , a od pozwanego kwotę 29,57 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

II. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 90 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Ewa Kozłowska Iwona Złoty Aleksandra Bolczyk

## UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 30 listopada 2012 r. K. W. wniósł o zasądzenie od (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. kwoty 4.750 zł tytułem uzupełniającego odszkodowania związanego z likwidacją szkody powstałej w dniu 12 marca 2012 r. na należącym do powoda pojeździe M. (...) o nr rej. (...) z ustawowymi odsetkami od kwoty 4.000 zł od dnia 12 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 750 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Dodatkowo powód wniósł o przyznanie od strony pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwana spółka wskazała, iż roszczenie powoda jest bezzasadne albowiem pozwany w związku z likwidacją szkody ustalił wysokość powstałej szkody na kwotę 12.000 zł, z której wypłacono powodowi 6.348,41 zł po wcześniejszym dokonaniu potrąceń wynikających z ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych. Stosownie do tych postanowień szkoda została zarazem ustalona z odwołaniem się do systemu (...)’S.

Wyrokiem z dnia 20 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Koninie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.306,25 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.100 zł od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 206,25 zł od dnia 30 listopada 2012 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie. Nadto Sąd I. instancji zasądził od strony pozwanej na rzecz K. W. kwotę 24,85 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie od pozwanego 45,08 zł, a od powoda 118,84 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sąd Rejonowy w Koninie ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 marca 2012 r. pojazd marki M. (...) o nr rej. (...), należący do K. W., uległ uszkodzeniu. Powód zgłosił pozwanemu szkodę 21 marca 2012 r. w ramach łączącej strony umowy ubezpieczenia autocasco. (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. dokonał wyceny szkody całkowitej, ustalając ją na poziomie 12.000 zł, z której to kwoty wypłacono K. W. 6.348,41 zł po uprzednim dokonaniu potrącenia 4.127,59 zł wynikającego z § 2.11 ust. 3 (...) oraz kwoty 1.524 zł wobec nieopłacenia przez powoda wszystkich rat składki ubezpieczeniowej.

K. W. nie zgadzając się z wyliczeniem szkody zlecił wykonanie prywatnej opinii kalkulacji szkody w w/w pojeździe. Wynikało z niej, iż koszt naprawy pojazdu wynosił 28.052,82 zł, wartość rynkowa pojazdu przed szkodą wynosiła zaś 27.700 zł, a w stanie uszkodzonym 10.700 zł. Za sporządzoną opinię powód zapłacił 750 zł.

Pismem z 15 listopada 2012 r., doręczonym stronie pozwanej 21 listopada 2012 r., K. W. bezskutecznie wezwał (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. do dopłaty odszkodowania w wysokości 4.750 zł w terminie 7 dni.

Sąd Rejonowy, na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, ustalił, że koszt naprawy uszkodzeń samochodu powoda powstałych w związku ze zdarzeniem z 12 marca 2012 r. zamykał się w kwocie 26.194,56 zł. Wartość pojazdu przed szkodą wynosiła 23.400 zł, a po szkodzie 10.300 zł. Różnica wartości pojazdu przed szkodą i po szkodzie wynosiła więc 13.100 zł.

Za w pełni przydatne Sąd I. instancji uznał zgromadzone w sprawie dokumenty albowiem ich autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie znalazł powodów by czynić to z urzędu. Na przymiot wiarygodności zasługiwała również opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej, gdyż biegły wydał ją w oparciu o pełną dokumentację pojazdu, stanu jego uszkodzeń oraz z uwzględnieniem ogólnych warunków ubezpieczeń autocasco. W ocenie Sądu opinia była jasna, logiczna i wyczerpująco uzasadniona, a zawarte w niej wnioski kategoryczne. Biegły w sposób jasny i logiczny ustosunkował się również do zarzutów strony powodowej dotyczących zastosowanego programu, w jakim wykonano ustalenie wartości pojazdu przed i po szkodzie.

Sąd Rejonowy zważył, iż nie budziło wątpliwości, że strona pozwana co do zasady ponosi odpowiedzialność za szkodę poniesioną przez właściciela pojazdu M. (...) o nr rej. (...) w następstwie zdarzenia z 12 marca 2012 r. z uwagi na łączącą stronę umowę autocasco. Zasady ustalania odszkodowania zawarte zostały w § 2.9 ust. 1-3 oraz § 1.2 ust. 25 (...). Powyższe zapisy stanowią, że odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej ustala się jako kwotę stanowiącą różnicę między wartością pojazdu bezpośrednio przed zaistnieniem szkody, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, przy czym obie wartości ustalane są na dzień powstania szkody. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym stanowi wartość elementów i zespołów pojazdu nieuszkodzonych lub uszkodzonych w takim stopniu, że zachowują wartość handlową. A (...) ustalając wartość pojazdu w stanie uszkodzonym uwzględnia wartość pojazdu bezpośrednio przed zaistnieniem szkody, charakter i zakres uszkodzeń oraz sytuację rynkową w zakresie obrotu pojazdami uszkodzonymi.

Zgodnie z § 1.2 ust. 32 (...) wartość pojazdu jest ustalana przez A. (...) na podstawie danych zawartych w systemie (...)’S. Przy braku takich danych dla danego pojazdu wartość pojazdu ustala się przy wykorzystaniu systemu (...), a w przypadku braku odpowiednich danych i w tym systemie, oceny wartości dokonuje niezależny rzeczoznawca.

Wobec powyższego, w ocenie Sądu Rejonowego nie budziło wątpliwości, iż ustalenie wartości pojazdu winno nastąpić na podstawie systemu (...)’S.

Mając na uwadze powyższe zapisy (...) biegły wyliczył koszt naprawy pojazdu, ustalając iż przewyższa on 70 % jego wartości w dniu powstania szkody, która w ten sposób ma charakter całkowity. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie obliczona w systemie (...)’S została przez biegłego określona na poziomie 13.100 zł. Skoro więc strona pozwana ustaliła wysokość odszkodowania za uszkodzenie pojazdu na poziomie 12.000 zł, to zdaniem Sądu Rejonowego do dopłaty pozostała kwota 1.100 zł (13.100 zł – 12.000 zł), którą K. W. powinien otrzymać dodatkowo tytułem odszkodowania za szkodę powstałą w pojeździe.

Zdaniem Sądu Rejonowego na uwzględnienie co do zasady zasługiwało również żądanie zapłaty za prywatną kalkulację szkody. W przedmiotowej sprawie strona pozwana zaniżyła bowiem wysokość odszkodowania, a zatem nienależycie wykonała zobowiązanie wynikające z łączącej strony umowy. Bez sporządzenia prywatnej opinii K. W. nie byłby zaś w stanie samodzielnie ocenić wysokości szkody i zasadności sposobu jej obliczania przez pozwanego z uwagi na brak specjalistycznej wiedzy w tym zakresie. W ocenie Sądu I. instancji prywatna ekspertyza była jednak tylko częściowo przydatna albowiem została sporządzona w systemie A. i (...), a nie (...)’S, wbrew zapisom (...). W ten sposób, ponieważ opinia prywatna wskazywała, iż do dopłaty jest kwota 4.000 zł (16.000 zł – 12.000 zł), podczas gdy faktycznie było to 1.100 zł, Sąd Rejonowy uznał, iż powodowi należy się zwrot 27,5 % kosztów jej sporządzenia, a więc w takim zakresie, w jakim była trafna (1.100 zł/4.000 zł). Dało to kwotę 206,25 zł (750 zł x 27,5 %). Zdaniem Sądu I. instancji kwota ta pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z zaistniałym zdarzeniem i należy ją uznać za szkodę związaną z nienależytym wykonaniem zobowiązania przez (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W..

Wobec powyższego Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.306,25 zł (1.100 zł + 206,25 zł), oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako zbyt daleko idące.

Jeśli chodzi o odsetki od kwoty 1.100 zł Sąd I. instancji ustalił, że zgłoszenie szkody miało miejsce 21 kwietnia 2012 r., a zgodnie z zapisami (...) pozwany był zobowiązany wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o szkodzie. W tej sytuacji uwzględniono żądanie zasądzenia odsetek po upływie tego terminu, a żądanie dalej idące oddalono. Co do odsetek od kwoty 206,25 zł, Sąd Rejonowy przyjął za uzasadnione domaganie się ich, zgodnie z żądaniem pozwem, od dnia wytoczenia powództwa, czyli już po upływie 7 dni od doręczenia wezwania w tym przedmiocie, co nastąpiło 21 listopada 2012 r., albowiem zgodnie z art. 455 k.c. pozwany winien takowe świadczenie spełnić niezwłocznie po wezwaniu, co odpowiada w okolicznościach niniejszej sprawy terminowi 7 dni. Podstawą prawną zasądzenia odsetek był art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 359 § 1 k.c.

Stosownie do treści art. 100 k.p.c. Sąd I. instancji rozdzielił stosunkowo koszty procesu, uwzględniając, iż pozwany przegrał proces co do kwoty głównej w 27,5 %, a powód w 72,5 %. Powód poniósł koszty procesu w łącznej wysokości

1.717 zł (100 zł – opłata od pozwu, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 600 zł – koszty zastępstwa procesowego, 1.000 zł – zaliczka na opinię biegłego), a pozwany 617 zł (600 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa). Łącznie koszty procesy wyniosły więc 2.334 zł. Powód powinien uiścić koszty procesu w wysokości 1.692,15 zł (72,5 % x 2.334 zł), a pozwany w pozostałej części. Skoro więc K. W. poniósł koszty w kwocie 1.717 zł, a powinien je ponieść do wysokości 1.692,15 zł, to należało zasądzić od pozwanego na jego rzecz różnicę pomiędzy tymi kwotami, tj. 24,85 zł.

Wobec faktu, iż całkowity koszt opinii biegłego wyniósł 1.163,92 zł, a powód uiścił zaliczkę w kwocie 1.000 zł, do uiszczenia pozostała kwota 163,92 zł, którą tymczasowo poniósł Skarb Państwa. Stosownie do wyniku procesu, na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd Rejonowy nakazał więc pobrać brakującą kwotę od pozwanego w wysokości 45,08 zł (163,92 zł x 27,5 %) oraz od powoda w wysokości 118,84 zł (163,92 zł x 72,5 %).

Apelację od powyższego wyroku w części uwzględniającej powództwo ponad kwotę 856,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 378,36 zł od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 70,95 zł od dnia 30 listopada 2012 r. do dnia zapłaty wywiódła strona pozwana, zarzucając mu naruszenie następujących przepisów:

1) art. 65 k.c. w zw. z art. 384 § 1 k.c. poprzez dokonanie błędnej wykładni niespornej między stronami treści § 2.11 ust. 3 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych pozwanej, polegającej na przyjęciu, iż przy uwzględnieniu odliczenia wynikającego z tych postanowień OWUK, ostatecznie należna powodowi kwota tytułem odszkodowania to 1.100 zł, a tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji to 206,25 zł, podczas gdy prawidłowe rozumienie przywołanych postanowień OWUK prowadzi do ostatecznego wniosku, że należne powodowi kwoty, przy uwzględnieniu potrącenia przez pozwaną względem powoda kwoty 1.524 zł (stanowiącej wartość nieopłaconych przez powoda składek w związku z zawartą umową ubezpieczenia autocasco), to odpowiednio 721,64 zł oraz 135,30 zł;

2) art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak rzeczywistego umniejszenia określonego przez biegłego sądowego odszkodowania na poziomie 13.100 zł o wysokość należnej do potrącenia przez pozwaną kwoty 1.524 zł (stanowiącej wartość nieopłaconych przez powoda składek w związku z zawartą umową ubezpieczenia autocasco) i w konsekwencji błędne finalne wyliczenie należnego powodowi odszkodowania, pomimo tego, że Sąd I. instancji ustalił, że kwota 1.524 zł jest pozwanemu należna i między stronami bezsporna;

3) art. 98 § 1-4 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. poprzez błędne ustalenie, że powód powinien ponieść koszty procesu w wysokości 1.692,15 zł, a pozwana 641,85 zł i ostatecznie zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 24,85 zł oraz nakazanie pobrania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie od pozwanej kwoty 45,08 zł, a od powoda 118,84 zł, podczas gdy w wyniku ustalenia prawidłowych proporcji w jakich strony wygrały i przegrały sprawę, należało zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 195,95 zł oraz nakazać pobranie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie od pozwanej kwotę 29,57 zł, a od powoda kwotę 134,35 zł.

Mając na uwadze powyższe powód wniósł o:

A. zmianę zaskarżonego wyroku:

1) w punkcie 1. w zakresie ponad kwotę 856,94 zł przez oddalenie powództwa ponad tę kwotę i zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 856,94 zł wraz z ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 721,64 zł od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 135,30 zł od dnia 30 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,

2) w punkcie 3. przez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kwoty 195,95 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

3) w punkcie 4. przez nakazanie pobrania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Koninie od pozwanej kwoty 29,57 zł, a od powoda kwoty 134,35 zł;

B. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

### **Sąd Okręgowy zważył co następuje:**

W ocenie Sądu odwoławczego apelacja w całości zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż rację ma skarżący, gdy podnosi, że Sąd Rejonowy dokonał nieprawidłowego obliczenia kwoty należnej powodowi tytułem uzupełniającego odszkodowania związanego ze szkodą powstałą w dniu 12 marca 2012 r. w pojeździe marki M. (...) o nr rej. (...), należącym do K. W.. Wprawdzie Sąd I. instancji prawidłowo ustalił, iż podstawę ustalenia dodatkowego odszkodowania dla powoda winna stanowić różnica między wartością pojazdu przed szkodą (23.400 zł) i po jej zaistnieniu (10.300 zł), co dało kwotę 13.100 zł. Słusznie zarazem Sąd Rejonowy przyjął, że od tak uzyskanej wartości należy odjąć kwotę dotychczas ustalonego i wypłaconego przez pozwaną spółkę odszkodowania. Uwzględniając częściowo żądanie powoda Sąd pominął jednak okoliczność, iż (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. ustaliła wysokość szkody na kwotę 12.000 zł, a wartość ta stanowiła następnie podstawę określenia podlegającej potrąceniu kwoty wynikającej z § 2.11 ust. 3 (...). Ustalenie przez Sąd wysokości szkody na poziomie 13.100 zł powinno więc pociągnąć za sobą także określenie na nowo powyższej kwoty potrącenia stosownie do postanowień (...), czego jednak Sąd I. instancji nie uczynił.

Przypomnieć w tym miejscu należy, iż z kwoty 12.000 zł strona pozwana dokonała potrąceń następujących kwot: 1.524 zł z uwagi na nieopłacenie przez K. W. wszystkich rat składki ubezpieczeniowej oraz 4.127,59 zł wynikającej z § 2.11 ust. 3 (...). Co istotne, ostatnia z wymienionych wyżej kwot podlegających potrąceniu stanowi iloczyn wysokości ustalonego odszkodowania oraz proporcji składki przypisanej powodowi w polisie do składki należnej obliczonej przy założeniu, że zniżki składki przyznane z tytułu przebiegu ubezpieczenia nie przysługują. Proporcja składek, o której mowa w § 2.11 ust. 3 (...), zarówno w przypadku przyjęcia, że kwota należnego powodowi odszkodowania wynosi 12.000 zł (jak ustaliła strona pozwana), jak i 13.100 zł (jak ustalił Sąd Rejonowy) jest taka sama (761 zł/1.160 zł). Tym niemniej w przypadku przyjęcia, jak to uczyniła strona pozwana, że powodowi należy się odszkodowanie na poziomie **12.000 zł**, potrąceniu podlega kwota 4.127,59 zł ( $12.000 \text{ zł} \times (761 \text{ zł}/1.160 \text{ zł}) = 7.872,41 \text{ zł}$ ;  $12.000 \text{ zł} - 7.872,41 \text{ zł} = 4.127,59 \text{ zł}$ ). Gdy jednak przyjąć, jak to uczynił Sąd Rejonowy, że kwota należnego powodowi odszkodowania wynosi **13.100 zł**, co nie było kwestionowane przez skarżącego, a następnie podstawić tę wartość pod powyższy wzór, wówczas należy uznać, iż wartość podlegająca potrąceniu stosownie do § 2.11 ust. 3 (...) wynosi 4.505,95 zł ( $13.100 \text{ zł} \times (761 \text{ zł}/1.160 \text{ zł}) = 8.594,05 \text{ zł}$ ;  $13.100 \text{ zł} - 8.594,05 \text{ zł} = 4.505,95 \text{ zł}$ ). Uzyskana w ten sposób kwota 4.505,95 zł powinna zostać odliczona od wartości ustalonego przez Sąd I. instancji odszkodowania w wysokości 13.100 zł, od której Sąd powinien potrącić także 1.524 zł tytułem nieuiszczonych dotychczas przez powoda składek ubezpieczeniowych. W ten sposób uzyskujemy kwotę 7070,05 zł, a przy przyjęciu, iż strona pozwana wypłaciła dotychczas K. W. 6.348,41 zł, do zapłaty pozostało tytułem odszkodowania uzupełniającego 721,64 zł, a nie jak to błędnie przyjął Sąd Rejonowy 1.100 zł.

Podsumowując tę część wywodów wskazać należy, iż wobec ustalenia przez Sąd Rejonowy wyższej kwoty odszkodowania należnego stronie powodowej (13.100 zł zamiast 12.000 zł), jednoczesnemu podwyższeniu uległ jeden z czynników stanowiących podstawę obliczenia kwoty podlegającej potrąceniu stosownie do § 2.11 ust. 3 (...), czego Sąd I. instancji w swoich obliczeniach nie uwzględnił. Podkreślenia wymaga zarazem, iż wskazany wyżej sposób obliczania kwoty wynikającej z § 2.11 ust. 3 (...) na żadnym etapie postępowania nie był kwestionowany przez stronę powodową. Sąd I. instancji powinien więc być określić na nowo kwotę potrącenia wobec zasądzenia wyższej kwoty odszkodowania na rzecz K. W..

Konsekwencją powyższego ustalenia musi być przyjęcie, iż powód wygrał sprawę jedynie w 18,04 % co do żądania głównego, a nie jak przyjął Sąd Rejonowy w 27,5 %. W ten sposób obniżeniu do poziomu 135,30 zł ( $750 \text{ zł} \times 18,04 \%$ ) podlega również kwota należna K. W. z tytułu sporządzenia prywatnej opinii technicznej szkód powstałych w pojeździe, której strona skarżąca nie kwestionowała co do zasady, a jedynie co do wysokości.

Suma dwóch wyżej wymienionych kwot należnych powodowi daje zarazem wartość 856,94 zł ( $721,64 \text{ zł} + 135,30 \text{ zł}$ ).

Wobec powyższego w punkcie I.1 i I.2 wyroku Sąd odwoławczy, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 856,94 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 721,64 zł od dnia 21 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 135,30 zł od dnia 30 listopada 2012 r. do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie.

Słusznie jednocześnie wywodzi skarżący, iż Sąd Rejonowy nieprawidłowo rozstrzygnął o kosztach procesu. Wniosek ten jest naturalną konsekwencją uwzględnienia apelacji co do żądania głównego i przyjęcia, że powód wygrał sprawę jedynie w 18,04 %, a nie w 27,5 %.

Niekwestionowanym przez skarżącego był fakt, iż łączne koszty procesu obu stron wyniosły 2.334 zł, z czego koszty powoda to 1.717 zł, a pozwanego 617 zł. Powód powinien więc ponieść je w wysokości 1912,95 zł (2.334 zł x 81,96 %), a pozwany do wysokości 421,05 zł (2.334 zł x 18,04 %). Z uwagi zatem na fakt, iż K. W. poniósł dotychczas koszty w wysokości 1.717 zł, a stronie pozwanej należy się zwrot poniesionych przez nią kosztów powyżej kwoty 421,05 zł, w punkcie I.3 Sąd odwoławczy zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 195,95 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Konsekwencją ustalenia, iż powód wygrał sprawę w 18,04 %, a pozwany w 81,96 % jest również konieczności odmiennego niż to przyjął Sąd Rejonowy rozłożenia obowiązku zapłaty przez strony nieuiszczonych dotychczas kosztów procesu, które tymczasowo pokrył Skarb Państwa. Do uiszczenia pozostała bowiem kwota 163,92 zł, z której powód powinien pokryć 134,35 zł (163,92 zł x 81,96 %), a pozwany 29,57 zł (163,92 zł x 18,04 %) (punkt I.4 wyroku).

Orzeczenie w zakresie kosztów postępowania odwoławczego Sąd oparł na art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Apelacja strony pozwanej była w całości uzasadniona stąd należy się jej zwrot w całości kosztów postępowania odwoławczego. W skład tych kosztów wchodzi: opłata od apelacji w kwocie 30 zł (obliczona stosownie do art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – t.j.: Dz. U. z 2010 Nr 90, poz. 594 ze zm.) oraz koszty zastępstwa procesowego strony pozwanej w postępowaniu odwoławczym realizowanego przez radcę prawnego w kwocie 60 zł (stosownie do § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - t.j.: Dz. U. z 2013 r. poz. 490).

Ewa Kozłowska Aleksandra Bolczyk Iwona Złoty